

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พื้นฐานของการจดจำระลึกถึงคือความรัก หากความรักขาดหายไปก็ไม่สามารถที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอได้และหากการจดจำระลึกถึงไม่สม่ำเสมอลูกก็ไม่สามารถได้รับความรัก

คำถาม: อะไรคือสิ่งที่ดวงวิญญาณรักมากที่สุดและอะไรคือสิ่งที่ขบถของสิ่งนั้น?

คำตอบ: ดวงวิญญาณรักร่างกายมากที่สุด เขามีความรักอย่างมากต่อร่างกายที่เขาไม่ต้องการจะจากร่างนั้น เขาเฝ้าแต่พยายามและหาวิธีการที่ต่างๆ มากมายที่จะรักษาร่าง พ่อพูดว่า: นั่นคือร่างที่สกรปรกและทาโมประธานเวลานี้ลูกต้องรับร่างใหม่และดังนั้นลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อร่างเก่านั้น สำหรับลูกการที่ลูกไม่มีสำนึกของร่างกายคือจุดหมายปลายทางของลูก

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ รู้ว่าได้มีการทำพิธีเปิดอำนาจในการปกครองของเหล่าเทพแล้ว ในเวลานี้การเตรียมการกำลังจะเกิดขึ้นเพื่อจะไปที่นั่น เมื่อสาขาได้เปิดขึ้นผู้คนก็พยายามที่จะเชิญบุคคลสำคัญมาทำพิธีเปิด เมื่อข้าราชการทั้งหมดที่มีระดับต่ำกว่าได้เห็นบุคคลสำคัญพวกเขาทั้งหมดก็จะมา ยกตัวอย่างหากผู้ว่าการมาและแล้วรัฐมนตรีอาวุโสทั้งหมด ฯลฯ ก็มา หากลูกเชื่อเชิญพนักงานเก็บภาษีบุคคลสำคัญนั้นก็จะไม่มา เหตุนี้เองลูกต้องพยายามที่จะให้ผู้ที่สูงกว่านั้นมา หากเขาเข้ามาภายในเนื่องจากเหตุผลใดก็ตามลูกสามารถแสดงหนทางแก่เขาได้ แสดงให้แก่เขาเห็นว่าลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างไร ไม่มีมนุษย์ใดที่จะรู้สิ่งนั้นนอกเหนือจากลูกๆ บราห์มิน ลูกไม่ต้องบอกเขาโดยตรงว่าพระเจ้าได้มาแล้ว ผู้คนมากมายก็พูดว่า “พระเจ้าได้มาแล้ว” แต่ไม่เลย! มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่าเป็นพระเจ้าในวิธีนี้ ลูกต้องอธิบายว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาแล้วและท่านกำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้วตามแผนของละคร ลูกต้องเขียนทั้งบรรทัดนี้ลงไป เมื่อผู้คนอ่านการเขียนนี้พวกเขาจะพยายามมาและผู้ที่มีสิ่งนั้นอยู่ในโชคของเขาก็จะมา ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงลูกๆ ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาเท่านั้นที่จะมาที่นี่ ขณะที่มศรัทธาในสติปัญญาบางครั้งพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่มีความสงสัยในสติปัญญา มายาทำให้พวกเขาล้มลง ขณะที่กำลังก้าวไปพวกเขาก็พ่ายแพ้ ไม่ได้เป็นกฎที่เพียงด้านเดียวเท่านั้นจะมีชัยชนะเสมอและพวกเขาจะไม่พ่ายแพ้เลย มีทั้งชัยชนะและการพ่ายแพ้เสมอ ในการรบด้วยมีทั้งสามประเภท: ชั้นหนึ่ง ชั้นสอง และชั้นสาม บางครั้งผู้ที่ไม่ได้รบก็ไปเพื่อจะดูการรบด้วยเช่นกัน ได้มีการอนุญาตเช่นนั้นเพราะบางทีพวกเขาอาจจะได้รับการแต่งตั้งสืบและกลายเป็นส่วนหนึ่งของกองทัพ โลกไม่ได้รู้ว่าลูกคืออินกรมหารตีอย่างไรก็ตามลูกไม่มีอาวุธใดๆ ฯลฯ ในมือของลูก ลูกจะไม่ถูกต้องที่จะมีอาวุธอยู่ในมือของลูก แต่พ่ออธิบายว่ามีดาบของความรู้และแล้วพวกเขาก็เข้าใจว่าต้องเป็นบางสิ่งที่เป็นวัตถุ ลูกๆ ได้รับอาวุธของความรู้ที่ให้โดยพ่อ ไม่ได้มีเรื่องของความก้าวร้าวรุนแรงในสิ่งนั้นแต่ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้และดังนั้นพวกเขาจึงได้ให้อาวุธที่เป็นวัตถุแก่เหล่าเทพ พวกเขาได้แสดงภาพเหล่าเทพว่าก้าวร้าวรุนแรง สิ่งนั้นไม่รู้คิดอย่างแท้จริง พ่อรู้อย่างดีมากกว่าใครกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ พ่อเองนั้นพูดว่า: ดอกไม้ควรที่จะอยู่เบื้องหน้า เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าผู้ที่กำลังจะกลายเป็นดอกไม้ บาบาก็ได้พูดถึงชื่อใดไม่เช่นนั้นแล้วผู้อื่นก็จะถาม: จันจะกลายเป็นหนามหรือ? เมื่อبابาถามว่าใครจะกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดาทุกคนก็ยกมือของเขาหรือเธอ แต่ละคนสามารถที่จะเข้าใจด้วยตนเองว่าผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมากมายก็เป็นผู้ที่จดจำพ่อด้วยเช่นกัน เนื่องจากพวกเขามีความรักอย่างมากต่อพ่อด้วยเช่นกันพวกเขาก็จะสามารถจดจำท่านได้ ไม่มีใครจะสามารถมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอ เป็นเพราะไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงที่ลูกไม่สามารถจะมีความรัก บางสิ่งที่เป็นที่รักก็จะได้รับการจดจำอย่างมากด้วยเช่นกัน พ่อแม่ก็จะอุ้มลูกๆ ที่น่ารักและให้พวกเขานั่งอยู่ในตัก เด็กเล็กๆ คือดอกไม้ เช่นที่ลูกๆ ประารถนาที่จะไปหาชีพบาบาตั้งนั้นด้วยเด็กเล็กๆ ก็ถึงดูตาทานเช่นกัน ท่านก็จะอุ้มเด็กเล็กๆ ในทันทีให้พวกเขานั่งในตักของท่านและให้ความรักแก่พวกเขา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้น่ารักอย่างยิ่ง ท่านทำให้ความปรารถนาที่บริสุทธิ์ทั้งหมดของลูกสมปรารถนา มนุษย์ต้องการอะไร? อันดับแรกพวกเขาต้องการพลาณามัยที่ดีที่พวกเขาจะไม่มีวันล้มป่วย พลาณามัยที่ดีนี้คือสิ่งที่ดีที่สุด หากใครมีพลาณามัยดีแต่ไม่มีเงินและแล้วพลาณามัยดีนั้นจะมีประโยชน์อะไร? และแล้วพวกเขาก็ต้องการเงินที่จะทำให้พวกเขาสามารถได้รับความสุข พ่อพูดว่า: อย่างแน่นอนที่ลูกกำลังจะได้รับทั้งพลาณามัยและความมั่งคั่ง นี้ไม่ใช่สิ่งใหม่ นี่คือนั่นสิ่งที่เก่ามาก นี่คือนั่นที่ลูกพูดเมื่อลูกพบ ลูกจะไม่พูดว่าเป็นหลายแสนหรือหลายล้านปีที่แล้ว ไม่เลย ลูกรู้ว่าเมื่อไหร่ที่โลกนี้กลับมาใหม่และเมื่อไหร่ที่โลกกลับมาเก่า พวกเราดวงวิญญาณไปสู่โลกใหม่และแล้วก็เข้ามาสู่โลกเก่า ลูกได้รับชื่อ “ว่าเป็นผู้ที่รอบด้าน” พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกคือผู้ที่รอบด้าน ขณะที่เล่นบทบาทของลูกเวลานี้ลูกได้ไปถึงตอนสิ้นสุดของหลายต่อหลายชาติเกิด ลูกคือผู้แรกที่มาและเล่นบทบาทของลูก นั่นคือบ้านของความเยียบสงบที่แสนหวาน ผู้คนนั้นทุกชั่วระทมอย่างมากจากการมองหาความสงบ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาเคยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบและพวกเขาได้มาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเขา เวลานี้บทบาทได้จบลงแล้วและอย่างแน่นอนที่พวกเราจะกลับไปสู่ที่ที่พวกเราได้จากมา ทุกคนมาจาก

ดินแดนแห่งความสงบ บ้านของทุกคนคือพรหมโลก บราห์มันต์ที่ตั้งดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ พวกเขาทำรูปร่างรูปโฉมขนาดใหญ่มาก พวกเขาไม่รู้วาทะวิญญาณนั้นเล็กมาก พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาวแต่เป็นภาพลักษณ์ขนาดใหญ่ที่ได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกรู้ว่าจุดที่สดแสงเล็กไม่สามารถจะได้รับการกราบไหว้บูชาดังนั้นพวกเขากราบไหว้บูชาอะไร? เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทำภาพลักษณ์ที่ขนาดใหญ่ขึ้นและกราบไหว้บูชาสิ่งนั้นและเทนมลงไปในสิ่งนั้น ในความเป็นจริงชีวิตคือโอบดา (ผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ในผลของสิ่งใด) ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงได้ถวายนมแก่ท่านแล้ว? หากท่านจะดื่มมนั้นท่านก็จะกลายเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ของทุกสิ่ง นี่คือการมหัศจรรย์ด้วย ทุกคนก็พูดว่า: ท่านคือทายาทของฉันและฉันเป็นทายาทของท่าน เพราะพวกเราได้สั่งเวรตนเองต่อท่านแล้ว เช่นที่พ่อได้อุทิศตนเองต่อลูกของตน ได้ให้ทรัพย์สมบัติทั้งหมดของเขาแก่ลูก และจากไปสู่สภาพของการปลดเกษียณดังนั้นที่นี้ด้วยลูกเข้าใจว่ายิ่งลูกสะสมกับบาปมากเพียงไรทั้งหมดนั้นจะอยู่อย่างปลอดภัยมากเท่านั้น ได้มีการจดจำกันว่า: ทรัพย์สมบัติของบางคนนั้นก็ถูกฝัง ทรัพย์สมบัติของบางคนก็ถูกรัฐบาลเอาไป... ลูก ๆ รู้ว่าไม่มีสิ่งใดจะหลงเหลืออยู่ ทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย ไม่ใช่ว่าเมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นและเครื่องบินชนขโมยก็จะนำทุกสิ่งไป ขโมยเหล่านั้นทั้งหมดก็จะถูกทำลาย ในเวลานั้นการลักขโมย ฯลฯ ก็จบสิ้นลงด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วเมื่อเครื่องบินชนสินค้าทั้งหมดก็จะไปสู่มือของขโมยก่อนและพวกเขาจะซ่อนสินค้าต่าง ๆ ไว้ในป่า พวกเขาทำงานของพวกเขาใน 1 วินาที พวกเขาทำงานของการลักขโมยในวิธีที่แตกต่างกันมากมาย: บ้างก็ขโมยด้วยความสูงศักดิ์และบ้างก็ด้วยความไม่สูงศักดิ์ ลูกรู้ว่าทั้งหมดนี้กำลังจะถูกทำลายและลูกจะกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกจะไม่มีเวลาที่จะแสวงหาใคร ลูกจะถือกำเนิดกับครอบครัวที่สูงมาก ไม่มีความจำเป็นสำหรับเงินทอง ราชาไม่เคยคิดถึงการรับเงินทอง เหล่าเทพไม่ได้มีความคิดถึงสิ่งนั้นแม้เพียงน้อยนิดที่สุด พ่อให้แก่อูกอย่างมากจนไม่มีวันมีเรื่องของการขโมยหรือการอิจฉาริษยา ฯลฯ ลูกได้อยู่อย่างเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์ มีหนามและดอกไม้ ที่นี้ทั้งหมดนั้นคือหนาม ผู้ที่ไม่สามารถจะอยู่โดยที่ไม่มีกิเลสนั้นก็เรียกว่าเป็นหนามอย่างแน่นอน ตั้งแต่ราชาเป็นต้นไปทั้งหมดคือหนาม เหตุนี้เองบาปพูดว่า: พ่อทำให้ลูกเป็นเหมือนลักษมีและนารายณ์ นี่คือการทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา หนามเหล่านี้ไปอยู่เบื้องหน้าดอกไม้และกัมภีระของตน ลักษมีและนารายณ์นี้รู้คิด พ่อได้อธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่าผู้ที่อยู่ในยุคทองนั้นเรียกว่าจักรพรรดิในขณะที่ผู้ที่อยู่ในยุคเงินเรียกว่าราชา ผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็เรียกว่าเป็นจักรพรรดิและผู้ที่มีตำแหน่งต่ำกว่าก็เรียกว่าราชา ก่อนอื่นก็จะมีท้องพระโรงของจักรพรรดิ มีระดับของสถานภาพที่แตกต่างกัน พวกเขาก็จะได้รับเก้าอี้ (ตำแหน่ง) ของเขาต่างลำดับกันไป ยกตัวอย่างเมื่อใครบางคนที่ไม่ได้กำลังจะมาและแล้วก็ตัดสินใจที่จะมาเขาก็ได้รับเก้าอี้ก่อน ต้องมีการรักษาเกียรติ ลูกรู้ว่าลูกประจำของลูกกำลังมีการสร้างขึ้น สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ เท่านั้นไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ผู้คนก็ถือลูกประจำของรูตราและผ้าแต่หมุนลูกปิดของลูกประจำ ลูกเองก็เคยหมุนลูกปิดด้วย ลูกเคยพรวัมนตรามากมาย พ่อพูดว่า: นั่นเป็นบัคตีด้วย ที่นี้ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น พ่อพูดเป็นพิเศษ: ลูก ๆ ทางจิตที่สดแสงหวานในหนทางของบัคตีลูกเคยจดจำทุกคนเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างในเวลานี้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้พบพ่อผู้เดียวแล้วและดังนั้นจดจำพ่อขณะที่นั่งและเคลื่อนไหวไปมาและลูกจะมีประสบการณ์ของความสุกอย่างมากมาย ด้วยการจดจำพ่อลูกได้รับอำนาจในการปกครองเหนือทั้งโลก เมื่อเวลาสั้นลงมากขึ้นลูกก็จะจดจำบาปบ่อยครั้งยิ่งขึ้น แต่เวลาที่ผ่านไปลูกจะเฝ้าแต่ก้าวหน้าไป ดวงวิญญาณจะไม่มีวันเหน็ดเหนื่อย หากใครบางคนป็นเขาด้วยร่างกายเขาก็จะอยู่อย่างเหน็ดเหนื่อย ลูกจะไม่มีประสบการณ์ของความเหน็ดเหนื่อยใดจากการจดจำพ่อ ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข ลูกจะจดจำบาปและจะเฝ้าแต่ก้าวหน้าไป ลูก ๆ ได้ทำความเพียรพยายามมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรเพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูก ๆ ได้รับคำแนะนำ ผู้เดียวที่ลูกได้ทำให้ท่านอย่างมากในหนทางของบัคตีในเวลานี้พูดว่า: จดจำพ่อเพียงแต่คิดว่าสิ่งที่บาปพูดถูกต้องหรือไม่ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยน้ำแต่มีน้ำที่นี้ด้วย นี่คือน้ำของคงคาหรือ? ไม่เลย นี่คือน้ำฝนที่ได้มีการเก็บไว้ ฝนก็จะเฝ้าแต่ตกลงมาตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิไม่สามารถจะเรียกว่าเป็นน้ำของแม่น้ำคงคา น้ำนั้นไม่มีวันหมดสิ้น นี่คือการมหัศจรรย์ด้วย ฝนหยุดตกแต่น้ำก็ยังมา ไชยนาฟจะเต็มน้ำบ่อเสมอ ในด้านหนึ่งพวกเขาคิดว่านั่นคือน้ำบริสุทธิ์และอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็ไปอาบในคงคาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ นั่นก็จะเรียกได้ว่าเป็นความไม่รู้เท่านั้น น้ำฝนนั้นดีเสมอ นั่นคือการมหัศจรรย์ของละครด้วยเช่นกัน: ความมหัศจรรย์ของธรรมชาติของพระเจ้า เมล็ดนั้นเล็กมากและต้นไม้มันจะใหญ่โตก็ปรากฏออกมาจากเมล็ด! ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าแผ่นดินนั้นจะกลับมาปราศจากพืชผลอย่างยั่งยืนและแล้วก็ไม่มีพละกำลังใด ๆ หลงเหลืออยู่ ไม่ได้มีรสชาติใด ๆ ในสิ่งนั้น พ่อให้ประสบการณ์ทั้งหมดแก่ลูก ๆ ที่นี้ว่าสวรรค์จะเป็นเช่นไร สวรรค์ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วย ลูก ๆ นั้นก็ได้ยินมิต ลูกเข้าฌานและถ่ายทอดว่าผลไม้ที่นั่นหวานมากเพียงไรในเวลาที่ถูกได้นิมิตและภายหลังเมื่อลูกไปที่นั่นลูกก็จะได้เห็นด้วยตาของลูกและรับประทานด้วยปากของลูก ไม่ว่า

นิมิตอะไรก็ตามที่ลูกได้ในเวลานี้ลูกจะเห็นสิ่งนั้นด้วยตาของลูกและแล้วก็ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก หากลูกไม่เพียรพยายามลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด? ในเวลานี้ความเพียรพยายามของลูกดำเนินไปลูกจะกลายเป็นเช่นพวกเขา หลังจากการทำลายล้างนี้ก็จะเกิดเป็นอาณาจักรของลัทธิและนารายณ์ ลูกรู้อะไรในเวลานี้ เป็นสิ่งที่ใช้เวลาที่จะกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรรลึงถึง ได้เห็นแล้วว่าแม้แต่ด้วยสำนึกของความเป็นพี่น้องหญิงชายก็มีปัญหาและดังนั้นลูกจึงได้รับการบอกให้คิดว่าตนเป็นพี่น้องเพศชาย เมื่อลูกคิดว่ากันและกันเป็นพี่น้องหญิงชายสายตาของลูกก็ไม่ได้เปลี่ยนไป แต่ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชายร่างกายก็จะไม่คงอยู่ พวกเราทั้งหมดคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นที่นี้จะถูกทำลาย ลูกต้องละร่าร่างนั้น อยู่อย่างปราศจากร่างและกลับบ้าน ลูกมาที่นี่เพื่อจะเรียนรู้วิธีการที่จะละร่าร่างนั้นและกลับไป นี่คือการจุดหมายปลายทางของลูก ดวงวิญญาณรักร่างกายอย่างมาก ดวงวิญญาณเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่จะไม่จากร่าง “ฉันไม่ควรจะจากร่างนี้” ดวงวิญญาณมีความรักที่ลึกซึ้งอย่างยิ่งต่อร่างนี้ พ่อพูดว่า: นั่นคือร่างเก่าของลูก ลูกนั้นทาโมประธานด้วย ลูก ๆ ดวงวิญญาณนั้นสกรปรกเหตุนี้เองลูกจึงอยู่อย่างที่ไม่เป็นสุขและลุ่มปวย พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่รักร่างของลูกในเวลานี้ เป็นร่างเก่า เวลาที่ลูกต้องซื้อร่างใหม่แต่ไม่ได้มีร้านที่ลูกจะสามารถซื้อได้ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และแล้วลูกจะได้รับร่างที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน แม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้าก็จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ พ่ออธิบายทุกสิ่งและพูดว่า: มานมานะบาฟ! อัจชะ ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พวกเราคือทายาทของชีพบาบาและท่านคือทายาทของพวกเรา อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อด้วยศรัทธา ไม่ว่าลูกสะสมไว้มากมายเพียงไรก็ตามกับบาบา ก็จะคงอยู่อย่างปลอดภัย มีคำกล่าวว่า: ทรัพย์สินสมบัติของบางคนจะถูกฝัง...
2. เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้จากรานาม ประกาศสิทธิ์ในความรักของพ่อด้วยความรักและงานรับใช้ที่สม่ำเสมอ แต่ละวันที่ผ่านไปเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปในการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกทำงานรับใช้และทำให้มีความเพียรพยายามทางจิตของการมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดออกมาด้วยเช่นกันและดังนั้นกลายเป็นตัวของความสำเร็จ

ลูกได้รับความสุขและพลังจากงานรับใช้ แต่เป็นในงานรับใช้ที่ทัศนคติของการวางเฉยจบสิ้นและดังนั้นปลุกทัศนคติของการวางเฉยในตัวลูก เช่นที่เมื่อลูกทำแผนการปฏิบัติสำหรับงานรับใช้ออกมาลูกได้รับความสำเร็จ ดังนั้นเวลานี้ให้ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดออกมา ไม่ว่าความสะดักสะบวยที่ลูกได้รับจะมีมากเพียงใดอย่าได้ให้ความเพียรพยายามทางจิตของการมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดกลับมาถูกหลอม ให้มีความสมดุลของสิ่งอำนวยความสะดวก (ขาดาน) และความเพียรพยายามทางจิต (ขาดานา) และลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จ

คติพจน์: การทำให้สิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้คือสิ่งซึ่งบอกถึงความรักของพระเจ้า

*** โอมชานติ ***